

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה'ב 15-12-17782 מון נ' אלקון מרכז מחוזר (2003) בע"מ ו את' |

לפני כבוד השופט חאלד כבוב

ה המבקש

מירון מון
ע"י ב"כ עור"ד אליהו מלך ו/או אביעד כהן
משרד אליהו מלך ושות'
רחוב הבנקים 3, חיפה
טל': 04-8600123 ; פקס: 04-8678830

נגד

המשיבות

אלקון מרכז מחוזר (2003) בע"מ
ע"י ב"כ עור"ד נעם רונן ו/או נועה שייכר עמר
משרד גורניצקי ושות'
שדי רוטשילד 45, תל אביב
טל': 03-7109191 ; פקס: 03-5606555

2. שיכון ובינוי מים בע"מ
ע"י ב"כ פישר בכור חן וול אורין ושות'
רחוב דניאל פריש 3, תל אביב
טל': 03-6069640 ; פקס: 03-6069625

פסק דין

הקדמת דברים

1. עניין לנו בהמרצת פтикаה שבמסגרתה עתר המבקש נגד המשיבות למתן צוים הצהרתיים בעיקר וצוויי עשה.

ה המבקש עתר לקבלת סעד שבמסגרתו הותבקש בית המשפט להורות שאסיפה כללית מיוחדת של בעלי המניות ובעלי הזכויות למניות במסhiba 1, שכונסה ביום 9.8.2015, כונסה והתנהלה בוגוד לתקנון המשיבה 1, בוגוד להוראות הסכם מחייב בין הצדדים ובוגוד לדין. כמו כן עתר המבקש לקבוע שכל החלטות שהתקבלו באוטה אסיפה כללית יש בהן קיומה זכות המבקש ועל כן הין בטלות ומボטלות וכן לקבוע שהיה על המשיבה להימנע מכינוס האסיפה.

בנוספ, עתר המבקש למתן הצהרה לפיה הוא רשאי לקבל את כל המניות שהיו ברשותו קודם החקלות המפורת באסיפה הכללית, על הזכויות בהן היו קודם להפיקתן מניות נדוחות המיקנות לו אך ורק את הזכות לקבל את ערך הנקוב בעת פירוק החברה, וכן לקבוע שעל מרשם בעלי המניות לשקף את מצבת בעלי המניות כפי שהיא לפני האסיפה הכללית.

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ה'ב 15-12-17782 מנו נ' אלקון מרכז מחזור (2003) בע"מ ואח'

לבסוף עתר הוא לבית המשפט לקבע שהמשיבה 2 פعلاה שלא כדין ובמודע שעה שהצביעה באסיפה הכללית המיוודת בעת קבלת החלטות המפורחות באופן שהביא לקיפוח של זכויות יסוד של המבוקש.

הצדדים לעתירה

2. המבוקש, מירון מון, הוא איש עסקים וזום אשר שימש בעבר, בין היתר, כיו"ר מועצת המנהלים של אלקון ועובד לקבלת החלטות נשוא המרצת פתיחה זו היה בעליים של 6.18% מהוון המניות המונפק ובדילול מלא של החברה.

המשיבה 1, אלקון מרכז מחזור (2003) בע"מ (להלן: "החברה" או "המשיבה 1" או "אלקון"), הינה חברה פרטית שנסדה בשנת 2003 ועוסקת בת�ון שירותי טיפול וטיפול בשפכי תעשייה ומחזור פסולת תעשייתית במפעלה במפרץ חיפה.

המשיבה 2, שכון ובינוי מים בע"מ (להלן: "המשיבה 2" או "שיכון ובינוי"), הינה חברה פרטית רשומה בישראל הפעלת בתחום פיתוח, הקמה, תפעול ותחזוקה של מתקנים לטיפול במים מזוהמים וכן הקמה ותפעול של מזוהמים ומתקנים להטפלת מים מלוחים.

רקע עובדתי

3. נכון ליום 28.10.2013, היו לחברה 7 קבועות של בעלי מניות כאשר ביום זה נערכ בינו כל בעלי המניות לבין שכון ובינוי הסכם לרכישת מניות החברה על פיו תרכוש שכון ובינוי בשלב ראשון 30% ממניות החברה ויתרת המניות (70%) הועברה לידי נאמן, הרמטיק נאמנות (1975) בע"מ (להלן: "הרמטיק") עד למועד השלמת העסקה בהתאם להסכם המכ"ר (להלן: "הסכם המכ"ר" או "ההסכם").

4. הסכם המכ"ר מגדר בין היתר אופציית Call ראשונה למשיבה 2, שכון ובינוי - לרכוש מבאי המניות פרו-ראטה עד 40% ממניות החברה כך שלאחר המימוש זאת תზיק 70% ממניות החברה בדילול מלא וזאת החל מחלוף 12 חודשים ממועד החשלמה ועד לתום 36 חודשים ממועד זה.

ההסכם גם כלל אופציית Put למוכרים - למכירת מלא מניות החברה שנותרו בידייהם בפועל ובديلול מלא, תקופת המימוש בתום 36 חודשים ועד לתום 60 חודשים ממועד החשלמה. אופציות ה-Call וה-Put עוגנו בסעיפים 5.1 ו-5.2.1 להסכם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה'פ 15-12-17782 מנו נ' אלקו מרכז מחוזר (2003) בע"מ וואח'

5. כמו כן ניתנה אופציית Call שנייה למשיבה 2 בסעיף 5.2.2 לרכישת מלא מנויות החברה שנותרו בידי בעלי המניות בפועל ובديلול מלא, או מימוש חלקו פור-ראטה כאשר תקופת המימוש החל מחלוף 36 חודשים ועד 120 חודשים ממועד ההשלמה. מועד ההשלמה נקבע ל-7 ימי עסקים לאחר התקיימות כל התנאים המתלימים המפורטים בסעיף 13 להסכם המכרך או במועד אחר שיווסכם על ידי הצדדים.
6. במקודם המחלוקת בין הצדדים עמד סעיף 3.6 להסכם המכרך שקובע כדלקמן:
"עד תום תקופת אופציית ה-PUT או מימוש האופציה השנייה (לפי המוקדם), תידרש הסכמת רוב המוכרות (אשר לא תסרבנה מטעמים שאין סבירים) לדילול אחזקות המוכרות בהון המניות של החברה בתוצאה מגויסי הון לכל מטרה שהיא ללא יוצא מן הכלל, לרבות לשם מימון הקמת מפעלים וכיסוי גורוניות בהון החוזר ובהון, ובבד ש בגין ההון האמור לעיל, משתף משקיע חיוני נוסף ובלתי תלוי (מלבד הרוכשת), בחלוקת הגודל ביותר בגיןו ההוונ".
7. תקנון החברה תוקן כך שנקבע שהוא מחייב את הוראות הסכם המכרך ונקבע שבמקרה של סטייה יגבר הסכם המכרך על הוראות התקנון כאשר סעיף 8 קובע את האופן שבו ייערך שינוי התקנון.
8. לאחר חתימת הסכם המכרך עברה למעשה השליטה בחברה לידי המשיבה 2 שכון דירקטוריון החברה מנה 4 דירקטורים - שניים מטעם שיכון ובינוי ושניים מטעם החברה כאשר במקרה של שוויון בהצבעה ניתנת זכות וטו ליו"ר הדירקטוריון שמיינוי נעשה על ידי שיכון ובינוי.
9. לטענת המבוקש, במסגרת המומ"מ בין החברה לבין המשיבה 2 התבקשו בעלי המניות בחברה לוטר על מנויותיהם ללא תשלום כספית לטבות המשיבה 2 ובמידה ולא יעשו כן, המשיבה 2 תוביל את החברה להלכי חדלות פירעון תוך أيام בהגשת תביעות נגד בעלי המניות שיימדו על סיירובם וביום 2.7.2015, בעקבות המומ"מ האמור, נשלחו על ידי בא כוח החברה נוספיםים מוצעים של החלטות דירקטוריון החברה, החלטה מיוחדת של האסיפה הכללית, והודיעות המוכרות למשיבה 2 והודיעות נגדיות של המשיבה 2 לחברה.
- ביום 19.7.2015 קיבל המבוקש מסמכים שנשלחו אליו על ידי החברה כפי שנשלחו לכל בעלי המניות ובעלי הזכויות בחברה, כאשר כל יתר הצדדים האחרים הסכימו לויתור בהתאם לדרישת המשיבה 2 בלבדו. המבוקש טוען שמדובר בניסיון השתלטות לא צודק של המשיבה 2

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 15-12-17782 מנו נ' אלקון מרן מחזור (2003) בע"מ ואח'

על החברה מבלי המניות קיבלו את הtransformה המוגיעה להם וזה הביע התנגדות נחרצת לדרישה זו של המשיבה 2.

במהלך נטען על ידי המבקש כי מפגישה שקיים במשרדי בא כוח החברה עליה שהסיבה לכך שכל בעלי המניות הסכימו להסדר הוא החשש מפני תביעה משפטית שעלולה להיות מוגשת נגד בעלי המניות בטענה של מציג שווה שאלה הציגו כביכול לשיכון ובינוי בטרם חתימת הסכם המכרז. ביום 26.7.2015 נשלחה הודעה זוימן לאסיפה הכללית לבני המניות שצוין בה שבסדר היום קבוע דיון והוצבעה על החלטה שנשלחה לבני המניות כאשר המבקש ניהל מספר תכניות עם בא כוח החברה ובחן הודעה התנגדות לקיים של אסיפה כללית מיוחדת ביום 30.7.2015 בניגוד לתקנון ולדין והוסיף שהוא עומד על זכותו להחזיק במניותיו וזכויותיו בחברה. נכון עתה זו של המבקש נדחה מועד כינוס האסיפה הכללית ליום 9.8.2015 ובזה התקבלו החלטות בנוגע להחזקת בעלי המניות בחברה.

החלטות כאמור גנו לשינוי הזכויות הצמודות למניות הרגילות של החברה אך שאלת הפכו להיות נחותות שמקנות לבניין זכות לקבל את ערכן הנוכחי בעת פירוק החברה בחלוקת עודף נכסים החברה, כמו כן התקבלה החלטה בדבר הגדלת ההון הרשות של החברה ב-10 מיליון מניות רגילות, החלטה בדבר אישור זכויות בעלי המניות הרגילות, תיקון התקנון בהתאם לסעיפים, ואישור גiros סך של 50 מיליון ש"ח מבני המניות בהתאם לנוהל שאושר.

ה המבקש הצהיר באותו ישיבת העתודה על ההחלטה לכל הוצאות ההחלטה אך בתום הצבעה שנערכה התקבלו החלטות ברוב של 93.82% בעוד שرك המבקש, שמניותו הוחזקו בנסיבות, הצבעה באמצעות הנאמן נגד קבלת ההחלטה.

במהלך לאסיפה כללית זו התנהלו חילופי מכתבים והצעות בין הצדדים וביום 15.12.2015 נקבעה פגישה משותפת בניסיון להגיע לפתרון מוסכם אך הסכמה כזו לא הושגה וה המבקש הגיש את עתירתו לבית המשפט.

תמצית טענות המבקש וסבירומיו

.10. המבקש טוען נגד כינוס האסיפה הכללית המיוחדת בטענה שזו כונסה בניגוד לתקנון ובניגוד לדין שהרי זו כונסה כאסיפת סוג של בעלי הזכויות והמניות בחברה המחווקות על ידי הרטטיק ולא נשלח זימון מוקדם כדין, ואם האסיפה לא כונסה כאסיפת סוג כתענת המבקש, לא הייתה לה זכות לאין את קניינו על ידי הפקת מנויותיו לנדוות.

ה המבקש טוען שככל עוד לא חלפו תקופת אופציית the-Put-Call השנייה, לא רשאים הצדדים להסכם המכרז לבצע דילול החזקות במניות החברה כתוצאה מגויסי הון לכל מטרת שהיא.

דילול כאמור יכול שיתרבצע בהינתן הסכמתו רוב המוכרים אך ורק כאשר מתקיימים התנאי שהגiros הינו ממשקיע חיצוני ובלתי תלוי חלק גדול ביותר בגין גיוס ההון, כך שככל החלטות התקבלו בוגיגוד לסעיף 8.3 לתקנון החברה. בנוסף טען המבקש שההחלטה מנויוטו לנוחות נועשתה בוגיגוד להסכם המכור ומכאן שבוגיגוד לתקנון החברה.

אף אם ההחלטה על הפיכת מנויוטו לנוחות נתקבלת כדין, הרי ממועד זה אין בידי אותם בעלי מנויות לקבל החלטות נוספות בדבר ההון הרשות.

ה המבקש מוסיף וטעון שהמשיבה 2 תכינה את ההשתלטות על החברה כמו גם את ניצול המצב אליו הביאה את החברה, גראונן של מיליון שקלים, על מנת לכפות על בעלי המניות יותר על זכויותיהם תוך הימנעות מודעת מהוצרך לשלם להם תמורת כספית בהתאם להסכם המכור, תוך שהגעה עימם להסכמים לפיהם יקבלו את החיצעות המפרות ויוציאו על מנויותיהם בחברה בתמורה להסכם פטור מאחריות ומתביעות שיינטן להם על ידי המשיבה 2.

.11 בסיכוןיו טוען המבקש כי כינוס האסיפה הכללית וקבלת החלטות המפרות נעשו שלא בתום לב וגרמו לפגיעה שלא כדין בזכויותיו, והן מהוות משום קיפוח בהינתן העובדה שהקיים התזרימי של החברה שעליוabisו המשיבות את צדקת גיוס ההון נוצר כתוצאה מעשיהן ומחדריתן של המשיבות שצפו, או היו צרכות לצפות, את הבעיות הכרוכות בשינוי ורחיבת תכנית הקמת המפעל, הן גם נמנעו מלפנות בעניין זה לבנקים הממן, נמנעו מלהציג בפני אלה תוכניות הרחבה. עוד מוסיף המבקש בסיכוןיו שלא קדמה לגיוס ההון עירcit והציג הערכת שווי עדכנית בפני בעלי המניות כי אם קביעה שריוטית ותכתיב במונתק לחלוין משווי החברה ונכסייה המוחשיים והלא מוחשיים. לטעתה המבקשת, אי הכנת הערכת שווי ואי הצגתה בפני המבקש קודם לביצוע גיוס ההון, יורדים לשורשו של עניין. המבקש מוסיף וטעון שלא עשו אף את המינימום הנדרש על מנת לגייס כספים לחברה באופן ובתנאים סבירים אחרים שלא היה בהם כדי לפגוע בזכויות המיעוט.

ה המבקש מוסיף וטעון שככל אחד מהמעורבים האחרים, הינו בעלי המניות המוכרים ומנכ"ל אלקון קיבלו תמורה רבה ערך כנגד הסכמתם לויתור על המניות, תמורה שהתבטאה בויתור מוחלט מצד שיכון ובינוי על תביעה בסדר גודל של מאות מיליון שקלים ומנכ"ל אלקון וכן בתמורה כפולה, גם ויתור על תביעה כזו וגם קבלת שכר כמנכ"ל חברה.

ה המבקש מעריך את שווי מנויות החברה על פי הסכם המכור הראשוני בסכום של 40-65 מיליון דולר בהתאם לאופי מימוש האופציה כאשר בנוסף לסכום זה התחייב המשיבה 2 להעניק הלוואה של עד 6 מיליון דולר וכן לשלם לעלי המניות סך של עד 36 מיליון ש"ח ובסופו של דבר היא זכתה לקבל את כל מנויות החברה תמורת עלות נמוכה באופן מהותי מהעלות המקורית,

סך הכל 124 מיליון ש"ח במקומות 320-220 מיליון ש"ח שצפתה לשלם ולהוציא בעת עירית החסכים. מכאן טענת המבקש שכדאיותה הכלכלי של העסקה מבחינת המשיבה 2 עולה לעין עורך על העסקה נשוא החסכים.

ה המבקש מוסיף ומודגש שמשמעותה של שכון ובינוי נעשה "הכל תוך הפרה בוטה, בחוסר תום לב מוחלט... לרבות בדרך של קיופו המבקש בגין דין".

ה המבקש מוסיף ומציין שבמקום לדאוג למימון פעילותה בהתאם למטרות ולהחסם המכון, "מצאה שכון ובינוי את הדרכן הבלתי חוקית והבלתי מוסרית כאחד לנשל את המבקש מזכויותיו ללא תשלום".

באשר ל��שי התזרימי שבו נתקלה החברה, המבקש טוען שהואיל ולא השתcorp משקיע חיצוני בגין החון הררי מעשיה של שכון ובינוי נעשה שלא כדין ולא בהתאם לקבוע בהחסם ובניגוד לתקנון, וגם אילו היה נערך תיקון בתקנון הררי מסווג העובדה שלא הוכנה ולא הוצגה הערכת שווי בפני בעלי המניות, ממילא לא היה בתיקון זה כדי לרפוא את הפסול.

.12 באשר לפרשנות שיש ליתן לסעיף 3.6 להחסם, המבקש מפרט בטיעונו בהרחבה את חוסר הסבירות בעמדת המשיבות כאשר אלה טוענות שהסעיף חל במקרה דברים רגיל אך לא בעת מצוקה שבה נדרשה החברה לתזרים מזומנים מיידי.

ה המבקש טוען שעל פי החסם המכון הררי את כל עלויות הקמתה המתקן החדש יש להטיל על המשיבה 2 שגס אם תאמר שלמשיבה 1 הייתה הזכות אך לא החובה להעמיד לחברה הלואות נוספת בתנאים כמפורט בסעיף 4 לפי שיקול דעתה הבלתי מבלי שיחולו הוראות סעיף 6.3. אך המבקש טוען שמהקשר הדברים ניתן ללמוד על כוונת הצדדים שהמשיבה 2 יכולה לבחור אך אחת משתי האפשרויות, הראשונה ערכות גiros השקעה והשנייה העמדות הלואות נוספות מבלי שיחולו הוראות סעיף 6.3.

ה המבקש עתר לבית המשפט לדוחות את גרסת המשיבות והעדים מטעמן בהיותן לא אמינות, לדוחות את טענות המשיבות שהוצגו בפניהן מציגים שווה או מציגים כוזבים בטרם ערכית החסם המכון שהרוי המשיבות בדקו לפני ולפניהם את העסקה לפני חתימת הסכם המכון, וכל היותר מדובר בכשל של המשיבות בהערכת עלויות הקמת המפעל החדש והרחבתו ועובדת היא שאלגת המשיך להיות מועסק על ידי המשיבות ולא פוטר חרף העובدة שהוא הגורם הבכיר מטעם החברה.

ה המבקש גם עתר לבית המשפט לדוחות את גרסת שגב כחומרת כל מהימנות.

המבקש הרחיב בנושא של חובת המשיבות לעורך הערכת שווי בטרם דילול המניות והפנה בדיון למספר החלטות שניתנו בbatis המשפט אודוות כשל זה של הקצתת מנויות שנעשו מבלי שקדם לו להן הערכת שווי ובתי המשפט פסלו אותן. הוסיף וציין שלא הייתה כל סיבה הגיונית לאו ערכית הערכת שווי גם מושם העבודה שלא השתתף בה צד ג' וגם מושם העבודה שככל דילול במקרה זה צריך להתבצע על פי שווי הוגן של המניות.

כאמור המבקש העלה טענות בדבר קיומו מייעוט לפי סעיף 191 לחוק החברות, תשנ"ט-1999 (להלן: "חוק החברות"), לטענתו מדובר במידע זניח אל מול בעל שליטה כוחני וגם בעניין זה הוא הפנה לפסיקה התומכת בטענתו.

13. באשר לטענה של סכנה לחדרות פירעון, הרי גם בעניין זה ביקש המבקש להציג את העבודה שאין בכך כדי לאין שווי לחברה ובבעל מנויותיה שהרי לחברה במקרה זה היו נכסים בלתי מוחשיים רביעך (טכנולוגיה, חוות ארכיטוקטוני ומוניטין) ומשכק הרוי ברור גם למומה מטעם המשיבות כי עם פתרונו קשיי הנזילות החברה תהייה בעלי שווי כלשהו ומכאן טענתו שהמשיבות לא הרימו את הנTEL להוכיח שהענקת המניות בוצעה על פי שווי הוגן.

המבקש גם מפנה לאיום המפורש שהפנו המשיבות כלפי בעלי המניות שאילץ את אלה להסכים ליותר על זכויותיהם מחשש שהוא ייתבעו על סכומים גדולים על ידי המשיבות, איום שהיה בתוקף גם אילו בחרו אלה להשתחף במימון, שהרי הם יכולים יהיו מאויימים על ידי המשיבות לנקוט נגדם הליכים משפטיים בגין נזקים נטענים של מאות מיליון שקלים. המבקש מוסיף ומציין שככל גישס הhone מוכן ובוצע על ידי שיכון ובינוי בחוסר תום לב מוחלט ומתווך כוונה כאמור שאיש מבעלי המניות לא ישתחוף בו.

גם הסכנה לחדרות פירעון לא הייתה ממשית לטענת המבקש וזה נוצרה אך ורק לצורך שיפור ביצועים כלכליים של המפעל המובטחים בחויזים ארכוי טוח עם יכולות גדולות במשק בישראל.

המבקש מסיים בטיעונו שהמשיבות לא מיצו את אפשרויות האשראי כתנאי לחדרות פירעון, לא פנו לבנקים להציג בפניהם את התוכניות החדשנות ומכאן חדרו באופן שבו פועל שרי החברה לא ניסתה כלל ועיקר לגייס אשראי על בסיס תוכניות עסקיות חדשות.

המבקש טען שלא השתהה בהגשת עתירתו.

14. ראייתי גם להתייחס לכלכלי תשובה מטעם המבקש שבhem חזר בעקרון על אותן טענות שהעליה בכתב הטענות ובסיכוםים לגבי שווי החברה בערכות השווי, לגבי הפרשנות הרואה לסייע 3.6 להסכם המכרך, בבחינת כתבי הויתור, טענת השינוי ומספר נקודות נוספות שבחור להעלות

- התייחסות שביצם יש בה משום חזרה על עיקר הדברים שנטענו על ידי המבקש בכתביו טענותיו ובסיסומו.

תמצית טענות המשיבות וסיכוםיו

15. לטענת המשיבות הןعمתו בנסיבות שנקבעו בהסכם המכרך כאשר בשלב ראשון עלות הקמת הפרויקט נאמדה בסכום של 56 מיליון ש"ח ועל רקע זה נחתם הסכם המכרך בשנת 2013, כאשר בשנת 2014 ותחילת 2015 הן העמידו לחברה הלוואה בסך 6 מיליון דולר כפי שהתחייבה וכן הלוואת בעליים נוספת של 10 מיליון ש"ח ל佗בת פעילותה השוטפת של החברה, אך כבר בשנת 2015 התברר שהחברה מצויה במצבה תזרימיית חמורה לאור חריגה משמעותית בתקציב הצפיי לפרוייקט כאשר במקביל מוצאו מקורות מימון החברה ומצבה הפיננסית הלק והתרדרור ואף נמסר דיווח על ידי רו"ח של החברה שלא מוקמות מימון החברה ומצוות הדוחות הכספיים למחצית השנייה של 2015 הערת "עסק חי". עוד מצינוות המשיבות שעל פי חוות דעת של רו"ח קלדרון, מומחה בתחום המימון ובוחנת כושר פירעון של חברות, הרי בוחנת הדוחות הכספיים של החברה מעלה כי החברה עמדה בפני חделות פירעון.

בנסיבות אלה החלה החברה לתור אחר מקורות מימון ונמצא שהאופציה הריאלית היהידה למניע חделות פירעון בזמן קצר הינה גiros הון נוסף מבצעי המניות, אשר רק שיכון ובינוי הביעה עניין באפשרות זו תוך שתנתנה את השקעה בתמונן עדיפות לבצעי מנויות שיסכימו לתרום מכספם להצלת החברה.

זה הרקע להשתלשות העניינים ולהתפתחויות שחלו עד אשר כונסה ישיבת הדירקטוריון שבמסגרתה נעשתה הפניה לכל בעלי המניות לשינוי מבנה ההון והצעת זכויות למי שייעמיד מימון בסכום כולל של 50 מיליון ש"ח, הפניה נעשתה בהתאם להוראות התקנון וחובות הדירקטוריון, כך נשלחו המסמכים לבצעי המניות באופן דחוף על ידי היועץ המשפטי של החברה אשר המבקש היה היחיד שסירב לחותם על המסמכים ועמד על כינוס האסיפה. נשלחה הזמנה לכינוס אסיפה אך לאור סירובו של המבקש נקבע מועד נדחה ובמהלך הישיבה הנדרשת נערכה סקירה של מצבה הפיננסית של החברה, התקיים דיון בחוללות של סדר חיים והתנגדות המבקש נשמעה אך באסיפה התקבלו החלטות שעומדות בסיס עתירת המבקש.

16. החברה טוענת תחילת לקבלת המרצת הפתיחה נוגדת את טובת החברה, מוסיפה שאסיפת בעלי המניות כונסה כדין, בהתאם לתקנון ולחוק. אין מקום להעלות דרישת של כינוס אסיפת סוג ולא הייתה חלקה במניות במועד זה), מוסיפה שהאסיפה הכללית בחברה פרטית רשאית לשנות את סוג המניות והזכויות הצמודות להן. החברה מבקשת לשכנע שהוראות הסכם המכרך לעניין דילול בעלי מנויות בשל גישת הון אין רלוונטיות כלל ועיקר לנסיבות של חделות פירעון, אשר

קיימות סכנה ממשית לكريיסת החברה, שכן אומד דעת הצדדים בהסכם המכור היה בדבר גiros הון במוחלך עסקים וגיל, אז נדרשת הסכמה של כל בעלי המניות ונדרש קיומו של משקיע חיצוני וזאת כדי לא לתת יד לעriticות המיעוט ומtopic כוונה ולא להעניק לבעל מניות אחד זכות וטו בדבר הזרמת הון לחברה.

הטענה של המבקש בדבר זכות וטו דזוקא בנסיבות אלה של קשיים תוריימיים וסכנה לחדרות פירעון, מנוגדת לדין, לתקנון ונוגעה בחוסר תום לב.

עד צוין שהמבקש אינו זכאי לسعد מן היושר בהינתן העובדה שהוא השתהה בהגשת עתרתו.

המשיבה 2 פתחה את טיעונה בהצעת עמדתו הלא מציאותית של המבקש להחזרת הגלגול לאחרו ללא מקורות מימון חלופיים, מהלך שיוביל לחיסול מיידי של החברה כמו גם נזק של עשרות מיליון לשיכון ובינוי שהרי שכון ובינוי השקעה כ-60 מיליון ש"ח כאשר באותו זמן עמד המבקש על סירובו הגורף להשתתף בגiros הון, דרישת הדילול היא לגיטימית לאור הסיכון בהזרמת הון וכן סירובם המוחלט של יתר בעלי המניות להשתתף במימון.

באשר לפרשנות סעיף 3.6 חזורת זו על טיעונה של המשיבה 1, כך גם לגבי טענת השיחוי.

המשיבות הפנו לחווות דעתו של רוי'ח קלדרון שסתורות מניה וביה את חוות דעתו של עוז'ד ורוי'ח חרחס, אם אפשר בכלל לנחות חוות דעת זו חוות דעת מומחה, שהרי גם עוז'ד חרחס הודה במספר טיעיות שנפלו בחוות הדעת שהוגשה על ידו. המשיבות הושיבו וטענו שהערכת הדיקטוריון להיקף ההשקעה הלכה וגדלה באופן מהיר בפרק זמן של חודשים מספר וקפיצה מ-98 מיליון ש"ח לכדי 150 מיליון ש"ח בסביבות אפריל מאי, כאשר שנה וחצי לפני כן הייתה נameda בסכום של 60 מיליון ש"ח. הרישום של הערת עסק כי בדוחות החברה היה בלתי נמנע במחצית השנייה של שנת 2015 נכון הודעת רוי'ח של החברה, כאשר כל אותה עת המבקש היה חבר דיקטוריון והיה מודע לקשיים כספיים אלה. המשיבות טוענות שלא נפל פגס בכנים האסיפה הכללית ובקבالت החלטות, פירטו בהרחבה לגבי הפרשנות הרואהו לסעיף 3.6 להסכם המכור שלא ניתן לפרשו באופן הנטען על ידי המבקש שעשה שהחברה עמדה בפני סכנה ממשית וקרובה לחדרות פירעון, עדמו על כך שהוראות הסעיף מתייחסות למצב רגיל שבו החברה מבקשת לגייס כספים אך לא למצב חירום כפי שתתקלה בו החברה.

איפלו אם תתקבל טענת המבקש הרי הייתה מוטלת על הדיקטוריון בנסיבות העניין החובה לבחון את מצבה של החברה ולקבל החלטות במונתק מהוראות הסכם המכור.

זימון האסיפה הכללית נעשה כדי בהתחשב בנסיבות המקורה והרי גם המומחה מטעם המבקש לא התבקש על ידו לבצע בוחנה של היהות החברה חדلت פירעון במהלך חודש אוגוסט 2015 או

19. המשיבות מרחיבות לגבי טענת הקונספירציה שנטענת על ידי המבוקש, טענה שלא הוכחה כלל ועיקר.

המבקש העיד על כך בטעמו אך מעבר לכך לא הובאה כל ראייה או הוכחה לכך ששיכון ובינוי פולח כדי "להרעיב" את החברה עד כדי הבאתה במצב של מצוקה כספית קשה וזאת כדי למש לבוארה תוכנית קונספירטיבית להכריח את בעלי המניות לוטור על זכויותיהם בחברה בתמורה להזרמתה הון על ידה, לא בכך טענתו זו בכלל ראייה והלכה פסוקה היא שבמקרים של העלאת טענות כאלה של האשומות קשות ביותר, מבלי להביא כל ראייה לכך, יש לדוחות טענות אלה על הסך. הוא לא זמין את בעלי המניות המקוריים כדי להוכיח קיומה של מזימה זו לבוארה ובעדותו הוסיף וציין שלצורך הוכחת טענה זו אין צורך להרבות בדברים.

משנדרש המבקש ליתן הסבר לכך שככל יתר בעלי המניות, משקיעים מותחכמים, הצבעו بعد החלטה לשינוי מבנה ההון וזאת בידיעה כי לא ישתתפו בגiros ההון הנדרש בחברה, מצב דברים שייחוך את מנויותיהם למדחות, בשל המבקש במתן הסבר לעמדותם של אלה.

באשר לטענת המבקש על קיפוח המשיבות לא טrho לבעצם הערכת שווי טרם ביצוע שנייה במבנה ההון, הרי אלה ביקשו להפנות לחווות דעתו של רוי'ך קלדרון ולדבריו בבית המשפט לפיהם אין רלוונטיות לשאלת שווי חברה שעזה זו אינה כפואה להמשיך לפועל כ"עסק חיי". עוד הוסיף המשיבות שהמבקש פעל בחוסר תום לב, בשינוי. גם המשיבה 2 ביקשה להציג בסיכון את מצבה הקשה של החברה ערב הזרמת ההון, הרחיבה לגבי הסיכון ששיכון ובינוי נטהה על עצמה, לגבי מצב הדברים שבו לא הייתה אפשרות לגיוס הון ממוקור חיצוני, הרחיבה על השינוי בהגשות העתירה, הפרשנות הרואה לסעיף 3.6 בהתאם להלכה הפסוקה, לעובדה שלא היה מקום לבעצם הערכת שווי לחברה, לטענה שחוות דעתו של המומחה מטעם המבקש אינה רלוונטית וחסרת בסיס.

דיווח והברעה

20. בפתח פרק זה מצאתי לפרט מחד נקודות שאינן בחלוקת בין הצדדים ומайдך את המחלוקות העיקריות בין הצדדים כפי שבאו לידי בכתב הטענות ובעדויות שנשמעו בפני.

א. באשר לנקודות המוסכמות בין הצדדים, הרי אין מחלוקת בדבר העובדה שאילו היה נכנס משקיע חיצוני לחברה, ומזרים את הכספיים שנדרשו לצורך השלמת הפרויקט של הקמת המפעל, אזי לא הייתה קמה עילה למבקש נגד המשיבות. הוועה אומר שטענת

30 מותוך 10

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"ב 15-12-17782 מונ' אלקוון מרכז מחוזר (2003) בע"מ ואחר'

המבקש העובדה שהיה זו המשיבה 2 שהזרימה את הכספיים לצורך השלמת פרויקט הקמת המפעל, היא, היא העומדת בסתייה להסכם שנחתם בין הצדדים. כמו כן, אין מחלוקת בין הצדדים בדבר העובדה שככל יתר בעלי המניות האחרים ייתרו

על זכויותיהם והמירו את המניות שהוחזקו על ידם למניות נדחות, כאשר לית מן דפליג, שמדובר במשקיעים מותחכמים, מנוסים ובעלי הבנה עסקית.

כן אין מחלוקת בין הצדדים שהחברה נקלעה למצוקה תזרימית ניכרת עקב גידול משמעותית בהוצאות הקמת המפעל ברמת חובב.

העלות המוערכות המקורית להקמת המפעל ברמת חובב של בסיסה התקשרה שיוכן ובינוי בהסכם המכרך עמדה על 56 מיליון ש"ח אך זו הלכה ותפחה במשך זמן לא רב, תחילתה ל-86 מיליון ש"ח ובהמשך לסכום של כ-165 מיליון ש"ח.

באשר לנקודות שבמחלקות, הרי אלה מותמכדות בעיקר בטענת המבקש שיtier בעלי המניות שנעתרו לבקשת המשיבות והסבירו להמרת מניותיהם למניות נדחות, עשו זאת מושום שאוינו על ידי המשיבות שאם לא יעשו כן הם יתבעו על ידי המשיבות וגם על ידי הבנקים שהעמידו את האשראי לחברת צורך הקמת המפעל, ומדובר בסכומים נכדים מאוד של מיליון שקלים רבים.

המבקש טוען שיtier בעלי המניות אוינו ונאלצו לחתום על הסכמה בהתאם לדרישת המשיבות בעוד שהמשיבות דוחות באופן מוחלט טיעון זה ומוסיפות שמדובר בהסכם מרוץן של יתר בעלי המניות משום הבנות את המציאות של המצוקה אליה נקלעה החברה שחייבת הזרמת כספים רבים על ידי המשיבה 2 שאם לא כן כל המיזים היה נקלע לבני סטום ומשיבת 1 הייתה נקלעת לחדרות פירעון.

כמו כן הצדדים נחלקו בדבר הטענה האם הערת עסק ח' שהוחזמה למשיבה 1 על ידי רואה החשבון הייתה אמיתית וספקת את מצבה הפיננסית של משיבה 1 או שמא זו הייתה מעושה ומלאכותית כתענת המבקש ונבעה כל כולה מכונת המשיבה 2 להרעיב את החברה במתוכו ובמיוחד על מנת לעסוק את זכויותיהם של יתר בעלי המניות.

לשון אחרת, האם מדובר במעשה של מזימה וקנוניה שנתקטה המשיבה 2 כדי לאלץ את בעלי המניות לוטר על זכויותיהם והאם הוכחו עושים אלה על ידי המבקש?

הצדדים גם נחלקו בדבר פרשנות סעיף 3.6 להסכם ביניהם, האם יש להחילו בכל מקרה או שמא סיטואציה של חドルות פירעון מבטלת את תוקף ההתחייבות בסיבות שכאה. לשון אחרת, האם מדובר במצב של חドルות פירעון או שמא בمزימה שנתקטה המשיבה 2 שעה שנמנעה לפונות לבנים לדרוש קבלת מימון להשלמת הפרויקט, האם המשיבה 2

30 מתוך 11

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 15-12-17782 מן נ' אלקוון מרכז מחוזר (2003) בע"מ ואח'

פעלה במיוחד שעה שנמנעה מקבלת הערכת שווי לגבי החברה בשעה שלטענתה זו עמדה בפני חドルות פירעון או שמא מדובר במחדל של המשיבה 2 או במעשה מכון שנעשה על ידה כדי לנשל את בעלי המניות מזכויותיהם ולא לשלם להם כל תמורה בגין המניות שהוחזקו על ידם.

קיימת גם מחלוקת בין הצדדים באשר לטענת השינוי בהגשת העטירה על ידי המבוקש, טענות בדבר חוסר תום ליבו של המבוקש שהbijع חוסר אכפתיות מוחלט מוגROLה של החברה שעה שהצהיר שմבחןתו ראוי לאפשר לחברה להיכנס להליך של כניסה נכסים, כל זאת כחלק מניסיונו לאלץ את המשיבה 2 להיכנע לדרישותיו.

מחלוקת נוספת קיימת לגבי הסוגיה האם נפל פגס בכינוס האסיפה ובקבלת החלטות על ידה.

אלה הנקודות העיקריות שהיו בחלוקת בין הצדדים אף שבמהלך הדיון, כפי שיפורט בהמשך, נוכחתי לדעת שכמעט בכל נקודה ונקודה נחלקו הצדדים ביניהם אך מדובר במחלוקת שאין מוחtot לorzח הכרעה בהמרצת הפתיחה ועל כן אתmek בחלוקת העיקריות בין הצדדים.

עוד ראייתי לצין בפתח פרק זה של ההכרעה, שהתמונה שהצטירה בפניי הינה של חברה שנקלעה לקשיים כספיים ניכרים, עשרות מיליון שקלים, עקב הצורך להשקי סכום כסף גבוה, הרבה מעבר למתוכנן, בעתקת המפעול לרמת חובב ושיפור יכולת המפעול לתפקיד נוכח הצורך בתחרות עם חברות אחרות וגם נוכח הרצון לשפר את הביצועים בעtid, רצון שחיבר גם את הרחבת המפעול והיקף עבודתו.

בעלי המניות של החברה המשותפת בינם לבין המשיבה 2 הזמנו לישיבת אסיפה כללית והתבקשו שם להשקי סכומי כסף, כל אחד לפי חלקו הייחודי במניות החברה, על מנת להשלים את המיזם של הקמת המפעול ברמת חובב ולחילופין אם אין בראזום לעשות זאת אז הכספי הושקעו על ידי משיבה 2 תוך דילול החזקתם של בעלי המניות.

כל בעלי המניות, כולל המבוקש, בחורו שלא להשקי כספים נוספים מטעמים ועל כן לא הייתה כל אפשרות להשלים את הפרויקט אלא אם המשיבה 2, בין עצמה ובין באמצעות מקורות מימון אחרים, הייתה דואגת להשלמת המימון הנדרש.

כל יתר בעלי המניות, למעט המבוקש, הסכימו לדרישת המשיבה 2, בעוד המבוקש עמד על זכותו לקבל מניות בהתאם להסכם המכרי בדבר הצורך בהסכם כללית לדילול החזקota בעלי המניות, אלא אם המשיבה 2 מצילה לגיס משקייע זר, כאשר לפי טענת המבוקש הוואיל ולא נמצא

30 מטות 12

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 15-12-17782 מן נ' אלקו מרכז מחוז (2003) בע"מ ואח'

משקייע זר או המשיבה 2 הייתה מנوعה מלקבול החלטה בדבר דילול החזקתם של יתר בעלי המניות.

לטענת החברה, הסכנה שהיא צפואה לה לחדרות פירעון חייבה את כל בעלי המניות לפעול לטובת החברה ולהעדי את אפשרות הצלה החברה על פני האפשרות הנטענת על ידי המבוקש לפיה יש מקום לדבוק ולהציג להוראות התכוונו גם אם הדבר היה מביא לחדרות פירעון של

החברה ולהליך של כינוס נכסים. המבקש טוען שהמשיבה 2 לא היתה מאפשרת לחברת להגיע
למצב של כינוס נכסים הואיל והשකעתה בחברה היתה גבוהה ועל כן אין מקום לאפשר למשיבה
2 ליהנות ממוץקמת החברה.

בבואי להכריע במחלוקת שבין הצדדים איני יכול להטעלם מהעובדת שה המבקש שימוש ביו"ר
דיקטוריון החברה, ובהמשך כדיקטטור בחברה ובחר להתפטר מתפקידו כדיקטטור בחברה
זמן לא רב לפני האירועים נשוא ההליך שבפני, הכל כפי שיפורט בהמשך על כל המשתמע מכך.

ראיתי תחילה להתייחס לראיות שהוצעו על ידי הצדדים בכל הנוגע לטענה בדבר הקשיים
הכספיים והתורמיים של החברה, הכל כפי שהובא בפניי מומייח הצדדים.

ה המבקש תמן את גרסתו בחווות דעת שנערכה על ידי עו"ד ורו"ח עמית חרחס שבפתח עדותו
אייש שהוא לא ראה ולאבחן את הדוי"חות הכספיים של החברה חרף העובדה שאלה צורפו
לכתב הטענות של המשיבות וחך העובדה שכתבי טענות אלה הגיעו לידיו.

כבר בפתח פרק זה מצאתי את עצמי מביע גם בפני מומחה המבקש תמייה על עובדה זו שהרי
מדובר למי שמתמיד להגיש חוות דעת שתثبت להיות נסמכת על דוי"חות כספיים של החברה
אך המומחה מטעם המבקש ציין שהוא עיין בדו"ח שערך המומחה מטעם המשיבות דוקא
בפרק החתייחסות לדוי"חות הכספיים של החברה.

תמייה נוספת מצאתי בדברי המומחה שהעיד בפניי שהוא בקש הן מה המבקש והן מעורך הדין
שלו לקבל לידיו את הדוי"ח הכספי של החברה אך למיטב ידיעתו של המומחה חם בקשeo את
הדו"חות ולא קיבלו אותם, טענה מתמייה מאוד בפניי שהמומחה לא היתה כל תשובה
לסתירה זו.

עוד רأיתי לצין לדברי המומחה מטעם המבקש הוא ידע שה המבקש הינו בעל מנויות אך לא
ידע כלל אם המבקש שימוש בעבר ביו"ר דיקטוריון החברה או כדיקטטור בחברה, לא ידע מתי
אם בכלל כיהן המבקש כדיקטוריון החברה ומה היו הסיבות והעלילות להתפטרותו, מתי
התפטר אס בכלל וכיו"ב, עבדות שמן הסתם היה ראוי שהמומחה מטעם המבקש יבחן ויבירר
בטרם הגשת חוות דעתו, שהרי יש באלה כדי להשליך על טענות המבקש גם על אמינות טענותו

30 מתוך 13

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 15-12-17782 מן נ' אלקוון מרכז מחוזר (2003) בע"מ ואח'

בדבר חסר תום הלב של המשיבה 2 מעת חתימת הסכם המכרצה שעשה שה המבקש שימוש כדיקטטור
בחברה. אמנס המומחה הוסיף וטען שגם אילו היה יודע עובדות אלה זה לא היה משנה את
חוות דעתו אך ספק בעיני אם תשובה זו אכן עונה על הדרישה הבסיסיתchn בדבר ה蟲ך בעיון
בדוי"חות הכספיים של החברה והן לצורך להתייחס לעובדות כהונתו של המבקש כדיקטטור
בחברה בחלק מהתקופה הרלוונטית לחלוקת נשוא התיק!

לטענת המומחה, החברה יכולה היתה לדוחות את מועד התשלום של חובותיה הכספיים אך

אין בידי לקבל את עמדתו שהחברה יכולה לעשות כן מבלתי שהמומחה עצמו יבחן באופן ישיר את דוחותיה הכספיים של החברה.

טענתו שהוא הסתמך על הנתונים שנערכו על ידי מומחה המשיבות אינה יכולה להתקבל בחווות דעת עצמאית ו מבוססת שחררי לפי חוות דעת מומחה המשיבות, הייתה גם הייתה סכנה לחדרות פירעון של החברה.

ניסינו של המומחה מטעם המבקש טוען שהוא לא נמצא בנסיבות שנעשה על ידו שהחברה הייתה צריכה להגיע לחדרות פירעון מיידית, אינו מניח את הדעת בלשון המועטה, במיוחד נוכח העובדה שהמומחה אישר שהוא לא הכיר את הביאורים שבדו"ח הכספי ולא התיחס אליהם כלל ועיקר בחוות דעתו.

הסברו של מומחה המבקש שהוא אינו מבין כלל ועיקר מדוע יתר בעלי המניות, שהם משקיעים מתחכמים, יותר על זכויותיהם כפי שנעשה על ידם והוא מעריך שהם עשו כן מחותמת איוםים, היא טענה שרואוי היה שלא תיטען על ידי המומחה, בהינתן העובדה שהוא לא שוחח עם בעלי המניות האחרים ולא בוחן מסמכים מהם ניתן לבסס חשד או השערה שכזו.

בהמשך משנהcker המומחה בסוגיה של כדאיות ההשקשה של בעלי המניות בחברה, הוא הודה שלא היה כדאי לא אחד מבעלי המניות להשקיע בחברה זו את משום העבודה שרגע חתימת החסכים עם המשיבה 2 בשנת 2013, כל השקעה כספית כזאת על ידי בעלי המניות הייתה בלתי כדאית בעלי וזאת משום שהם מהווים מיעוט בחברה בשעה שהמשיבה 2 מנהלת באופן בלעדי את החברה והוא בעל אופציית Call.

לモgor לציין שהשתבקש העד להמציא את תיק העבודה שעמד לרשותו לצורך עריכת חוות דעתו, השיב זה שהוא לא ידע שהוא צריך להביא את המסמכים אליו. עניין זה הינו ממשועוטי משום העובדה שעיוון בתיק העבודה של המומחה היה בו כדי לבסס את טענת המשיבות שהדו"חות הכספיים כן עמדו לרשות המומחה אך הוא לא עיין בהם כלל ועיקר, עובדה שיש בה כדי לגרוע באופן ממשועוטי מיכולת בית המשפט ליתן משקל לעדות המומחה (המומחה העיד שהוא קיבל את כתבי הטענות, ואלה כוללו בין היתר את הדו"חות הכספיים אך מאידך הוא טען

30 מותוק 14

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 15-12-17782 מנו נ' אלקון מרכז מחוזר (2003) בע"מ ואח'

שהוא לא ראה את הדו"חות הכספיים והסתמך באופן בלעדי על ניתוח דו"חות אלה בחוות דעת מומחה המשיבות).

משנהcker המומחה על הערכתו שניתנו היה לפנות לבנקים המומנים, הרי תשובה גם היא לבקשת בחומר ידיעה ממשי. המומחה אישר שהוא לא ראה את החסכים בין החברה לבין הבנקים, לאבחן את הקובננטים, לא ידע להסביר על השאלה אם החברה עמדה בקובננטים אלה מול הבנקים, אך להערכתו הבנקים לא היו עומדים על מימוש הקובננטים גם אם היו מוגשים להם המסמכים בדבר קשייה הכספיים של החברה.

אל מול חוות דעתו של המומחה מטעם המבקש הוגשה לי חוות דעתו של רוייך קלדרון מטעם המשיבות, ממנה ניתן למדו תחילת שביחסם המימון להקמת המפעל החדש ברמת חובב נקבע שיחסיו המימיון יעדמו על 30% הון עצמי של שיכון ובינוי והבנקים יתחלקו ביתריה.

במהלך הקמת המפעל נאלצה שיכון ובינוי לזרירים סכומים נוספים מעבר להתחייבוותה בהתאם להסכם המכרך אך בתחילת 2015, לאחר עיריכת הדו"חות הכספיים לשנת 2014, דוחה לראשונה על המזקקה התזרימית החמורה שעשויה להביאה בתוך פרק זמן קצר לקשיים כספיים עד כדי חידלות פירעון וזאת בשל חריגה משמעותית בעלות המוערכות של הקמת המפעל.

דו"חות הכספיים לשנת 2014 הציפו על פני השטח את הקשיים המהותיים להמשך הפרויקט החל מחסור בתזרים מזומנים שהוביל לעיכוב בתשלומים לטפסקים, עברו לפיקוד הסכם השכירות במפעל המקורי וכלה בפקיעת הרישיון מהמשרד להגנת הסביבה.

ה המבקש אמונה טען שככל הנוגע לפיקיעת הסכם השכירות הררי מדובר בפונקציה של ניהול מומ"ם אל מול בעל הקרקע, קושי שניתן היה להתגבר עליו באמצעות העלאת דמי השכירות המשולמים, כך הוא טען גם לגבי הקשיים מול המשרד להגנת הסביבה.

ה המבקש טען שמדובר בקשאים מלאכותיים שנitin היה להתגבר עליהם באמצעות מומ"ם מול שני הגורמים הרלוונטיים (בעל הקרקע של המפעל המקורי והמשרד להגנת הסביבה) אך לא ראיינו להיכנס לטיעון זה משומש שמדובר בהערכתה של המבקש שאינה מتبשת על שום ראייה. אך גם אם הייתה מחייב טיעון זה בחלוקת, אין בו כדי לענות על הקשיים שהמומחה מטעם המשיבות ציין בדבר הקשיים התזרימיים כפי שהשתקפו בזמן אמת, ומעבר לכך הקשיים התזרימיים העתידיים נוכח הגיוז המשמעותי בהוצאות הכספיות הנדרשות לצורך השלמת הפרויקט.

רוייך קלדרון ציין בחוות דעתו שלא השלמת המüber למתקן החדש פעילות החברה הייתה צפואה להיפסק בסוף שנת 2015. עד עלה מחוות הדעת כי מניות תזרים מזומנים עלה כי פעילות הקמת המפעל החדש הופסקה במהלך חודש يول 2015 בגלל חוסר יכולת החברה לשלם

30 מטות 15

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"ב 15-12-17782 מנו נ' אלקון מרכז מחוזר (2003) בע"מ ואח'

לספקים. עד ציין המומחה כי מבחינת דו"ח רוח והפסד החברה הייתה הפסדיית בשלוש השנים האחרונות אף ברמת הרוחות הגולמי, כאשר הפגיעה ברוחות נבעה מתנאי השוק והוא הייתה צפואה להימשך כל עוד לא הושלם המüber למתקן החדש.

באשר לטענת מומחה המבקש, הרי רוייך קלדרון מצין שנכסייה השוטפים של החברה הסתכמו בכ-19 מיליון ש"ח שם אילו היו ממומשים במלואם היא יכולה היתה לכוסות רק שיש מהתחייבוותה, על כן לא היה בידי החברה לפרוע את התחייבוותה לזמן קצר גם אם היא הייתה ממשחת את כל נכסיה השוטפים.

רוייך קלדרו ציוו בחוות דעתו שבמועד כניסה האסיפה הכללית לא יכולה היתה החברה לעמוד

בהתחייבותה והיא הייתה עתידה להיות חלט פירעון כבר בחודש אוגוסט 2015.

בנוקודה זו מציין רוי'ח קלדרון שחוות דעתו של ע"ד ורוי'ח חרחס נעדרת כל התייחסות לסוגיות אפשרות חלות הפירעון במהלך תקופה זו והוא גם נעדרת כל התייחסות לטענה נוספת נספפת שהועלתה על ידו כאילו משיבה 2 לא העמידה לחברת את מלאה המימון עליו התchingה בהסכם המכיר, כאשר בהמשך משענות ע"ד חרחס עם הנזונים הנכונים, השיב שהוא לא ראה כלל את הסכם ההלוואה, הוא לא הכיר את התנאים להתחייבות שכון ובינוי, הוא לא הכיר את הקובננטים לבנים וככל חוות דעתו בגדיר אומדן והשערה לא מבוססים.

מחוות דעתו של רוי'ח קלדרון עולה שגם הזמנה של הלואה בסכום של 5.2 מיליון ש"ח, לא היה בה כדי למנוע את קריית החברה ואת חוסר יכולתה לעמוד בהתחייבותה לזמן קצר, האיל והתחייבויות אלה נאמדו בסכום של 15 מיליון ש"ח, וזאת בנוסף לעובדה ששיכון ובינוי הזורימה סכומים גבוהים בהרבה והיתה צפואה לממן סכום של מעתה מ-100 מיליון ש"ח לצורך השלמת הפרויקט, מה שמספרך את כל בסיס חוות דעתו של ע"ד חרחס.

רוי'ח קלדרון הוסיף וציין שלא היה כל צורך לקבל הערכת שווי זמן אמת לחברה ממספר טעמים, בראש ובראשונה הטעם שמיושן נכסים בעת הרלוונטיות לא היה מתבצע בהתאם לשווי המאזני, וכל תמורה שהיתה מתקבלת הייתה עוברת לנושים ולא בעלי המניות שהרי לגבי אלה השווי של החברה מבחןתם היו אפסי ולאחריה נדרשה הזרמה של הערךתו מגיעה לסכום של عشرות מיליון נספחים כדי להימנע מסכנה של חלות פירעון.

רוי'ח קלדרון הוסיף וציין שעמד קושי בפני החברה לשלם לשלווה ספקים סכום של 1 מיליון ש"ח בלבד, והרי ממשמעות קושי זה הינה שהחברה היא על סף חלות פירעון כאשר אחד הספקים אף נמצא לנכון לחסום את הכניסה למתקן החברה.

30 מתוך 16

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 15-12-17782 מנו נ' אלקו מרכז מחזור (2003) בע"מ ואח'

אתiology בהמשך פרק הרלוונטי לסוגיה של הערכת השווי כפי שנקבעה בחוות דעת ע"ד ורוי'ח חרחס.

בבואי לסכם פרק זה של בחינת חוות הדעת שהוגשו לי על ידי מומחי הצדדים הרי כפי שציינתי לעיל, חוות דעתו של ע"ד ורוי'ח חרחס לוקה בחסר בלשון המעטה משום כל הטעמים שמניתי לעיל, החל מאי קבלת הדוחות הכספיים של החברה שעל בסיסם צרך היה לעורק את חוות הדעת, לא ניתן להסתפק בהסתמכות על הדוחות הכספיים על ידי מומחה המשיבות, אי הצגת תיק העבודה של המומחה בבית המשפט, הסמכות על טענות התובע והצגת העובדות על ידי התובע מבלי שתהייה לכך כל אסמכתא בכתביהם, הערכה שלא לומר השערה בדבר המניעים שהיו ליתר בעלי המניות שויתרו על זכויותיהם, אי בחינת הסכם שנחתם בין שכון ובינוי לאותם בעלי המניות או החלטה הרכבת הבלתי-הרשותית על החבורה לרשותם או

בין בעלי זכויות, אי בוחנן והטבתו הוכחזאה, אי בוחנן והקונסנסוס של הוועדה לבנקאים, אי בחינת היקף הזורמת הכספי על ידי שיכון ובינוי, אי בחינה של היקף הכספי שעדיין נדרש לצורך השלמת הפרויקט ברמת חובב, כל אלה יש בהם כדי לפגום באופן מהותי מאוד ביכולת בית משפט להעדייף את חוות דעתו של עוזי ורוי'ח חרחס על פני חוות דעתו של רוי'ח קלדרון שהיא חוות דעת מקיפה, מבוססת, נסמכת על מסמכים ועל בחינת נתונים כספיים, הסכמי ההלוואה וכיובו.

.25 האם המבקש עומד בנטל הראייתי המוטל עליו?

עניין לנו בהליך אזרחי בו נטל החוכה מוטל על המבקש בהמراهצת הפתיחה, וכל ידוע הוא כי על התובע בהליך אזרחי להוכיח את העובדות עליון מتابסות טענותיו במאזן הסטרניות:

"**כידוע, הכלל בדבר נטל החוכה במשפט האזרחי הוא 'המוחיא**
מחברו עליו הראייה', ומשמעותו שבעל דין המבקש לזכות ביתרונו או
בהנאה כלשהי מכוחו של המשפט המהותי, שומה עליו להוכיח
במאזן ההסתברויות כי מתקיים העובדות המבוססות את אותה
זכות. זאת בהתאם לעיקרו שדין הראיות הולכים אחר הדין
המהותי (...). לרוב התובע יהיה הצד שנושא בנטל השכנוע, כמו גם
בחובת הבאת הראייה" (עמ' 45/15 נבולסי נ' נבולסי, פסקה 12
(15.5.2017)).

ראו גם ע"א 1278/15 עבאס נ' מועצה מקומית גית, פסקה 37 (30.8.2016) וע"א 8385/09 המועצה המקומית סאג'יר נ' סגול ישראל בע"מ, פסקה 23 (9.5.2011) להרחבה בקשר להבנה שבין נטל השכנוע לבין חוות הראייה.

30 מתוך 17

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 15-12-17782 מנו נ' אלקון מרכז מחוז (2003) בע"מ ואח'

בפתח חקירותו בבית המשפט אישר המבקש שהוא שלח למומחה מטעמו את כל המסמכים המשפטיים שהיו בידו ולא הסתר מהמומחה כל מסמך, כך שכבר מדברים אלה ניתן להסיק שהמומחה מטעם המבקש לאבחן את כל ומלא המסמכים שנשלחו אליו והכוונה בעיקר לדוחות הכספיים.

ה המבקש עומד על עמדתו לפיה המשיבה 2 יצירה את המסביר בכוונת מכוון כדי לגוזל מבعلي המניות את הזכויות המגיעות להם וניצלה את המצוקה של החברה כדי לשול מה המבקש ומיתר בעלי המניות את זכויותיהם בחברה.

ה המבקש אישר שהוא שימוש כיו"ר דירקטוריון החברה בשנים עברו, אך המשיך לכהן כדירקטור בחברה גם לאחר חתימת ההסכם עם המשיבה 2 עד אוגוסט 2014 או אז בחר מיזומו להתפטר מתפקידו כדירקטור בחברה על כל המשמע מכך כפי שיפורט בהמשך.

המבקש אישר בחקירהו הנגדית שיתר בעלי המניות הם אנשי עסקים בקאים ומנוסים, אחד מהם אף בן למשפחה רkanati, הוא אישר שהם בעלי הבנה עסקית, הוסיף וציין שהוא שוחח עם כמה מהם ולטענתו החברת אימהם עליהם כפי שאיממה עלייו ומכאן נוכנותם של אלה שנכנו לדרישות שהציבה בפניהם החברה לוטר על זכויותיהם.

באשר למוחות האיים הנטען, השיב המבקש שבחברה ציינו בפני בעלי המניות שהיא חריגה עצומה בעלות הפרויקט ואלה צמחו מסך של 56 מיליון ש"ח לכדי 145 מיליון ש"ח ואולי יותר, כאשר בכוונת המשיבה 2 להביא את החברה במצב של חדלות פירעון וכינוס או אז הבנים עלולים לתבוע החזר של החוב בסכום של מיליון שקלים מאת בעלי המניות.

משמעות המבקש עם הנתון, שאינו שני במחלוקת, שאיש מבין בעלי המניות, כולל הוא עצמו, אינם חתומים על כל ערכות אישית ועל כן אין כל עילה לבנקים להגיש תביעה נגד בעלי המניות הוא הוסיף וצין שבבעלי המניות ציינו בפניו שנאמר להם שהבנקים ירדפו אותם באופן אישי אף אם הם אינם חתומים על ערכות אישית.

אין בידי לקבל טיעון זה של המבקש שהינו בוגדר עדות שמייה מובהק, כאשר היה בידי המבקש למן את כל יתר בעלי המניות או חלקם על מנת להוכיח את טענותיו הקשות, אך הוא בחר לא לעשות כן מטעמים לשמורים עמו.

העלאת טענה בדבר איום שהושמע כלפי משקיעים בחברה שירדו אותם באופן אישי, אף שאוთם בעלי מניות לא חתמו על כל ערכות אישית, מחייבת את הטוען טענה קשה זו לתמוך אותה בראיות של ממש ולא בהבל פה!

30 מותך 18

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 15-12-17782 מן נ' אלקון מרכז מחזור (2003) בע"מ ואח'

המבקש לא זמין כל עד מטעמו להוכיח את טענתו בדבר קיום קשר או מזימה, וגם לא העלה כל הסבר שיכול להניח את הדעת מודע לנemu הוא מזימן בעלי המניות למתן עדות בבית המשפט שעה שלטענתו עתירה זו תסייע באופן מהותי גם לאוותם בעלי מניות בשמריה על זכויותיהם וקניינם. כפי שנקבע בפסקה, הריש להימנעות זו של המבקש מזימנים של בעלי המניות בחברה כעדים מטעמו לשם הצגת גרסתם כתומכת בשלו ישנו משקל ראוי העומד לחובתו, ראו למשל ע"א 548/78 פלונית נ' פלוני, פ"ד לה(1) 736 (1980) :

"... כל הנקטו בידי בית המשפט מימים ימימה, שמעמידים בעל-דין בחזקתו, שלא ימנע מבית המשפט ראייה, שהיא לטובתו, ואם נמנע מהבאת ראייה לבנטית שהיא בהישג ידו, ואין לו לכך הסבר סביר, ניתן להסיק, שאילו הובאה הראייה, הייתה פועלת נגדו. כלל זה מקובל ומוסרש הן במשפטים אזרחיים והן במשפטים פליליים, וכל שהרואה יותר משמעותית, כרשי בית המשפט להסיק מי

הציגת מסקנות מכריעות יותר וקייזניות יותר נגד מי שנמנע מהציגתה".

וראו גם ע"א 9656/05 שורץ נ' רמנוף חברה לophobic וצ'ו'ד בנייה בע"מ, פסקה 26 (27.7.2008).

ה המבקש הוסיף וציין שאוטם בעלי מנויות גם אוימנו על ידי המשיבה 2 שהיא תקבע אותם באופן אישי מסוים המחדלים או הרשנות או הצגת מצג שוגי בדבר אומדן עלות הקמת הפרויקט ברמת חובב, זו הסיבה שלטטעמו של המבקש הביאה את בעלי המניות לוותר על שווי החזוקתם בערך של מאות מיליון שקלים!

בஹשך המבקש שינה מגרסתו במידה מסוימת שעה שלטענתו המשיבה 2 אמונה לא דרדרה את החברה לעברי פחות אך היא "הריעבה" אותה במתכוון והביאה אותה למצב של קשיים תזרימיים מוגן כוונה לעסוק את זכויותיהם של בעלי המניות. המבקש הוסיף וציין שהוא לא ידע כלל על המזוקה התזרימית אך במקביל הוא אישר שהו לא היה מוכן להשקיע 3 מיליון ש"ח כפי חלקו בחזקה במניות, כיון שהשקעה זו הייתה מותירה אותו עם אותה החזקה של 6.18% כפי שהיא לו קודם בעודו מחזיק במניות שאין מנקות לו אפילו זכויות של מיעוט בחברה, ועל כן השקעה זו לא הייתה כדאית בעיליל מבחינתו ובבחינת כל יתר בעלי המניות.

ה המבקש לא ידע להסביר כלל ועיקר את העבודה שהוא כיהן כديرקטטור בחברה עד חודש אוגוסט 2014, וכי שמש כיו"ר דירקטוריון החברה בעבר, מן הסתם כל נתוני החברה היו ידועים לו ידוע היבט - אך הוא בחר להתפטר מדירקטוריון החברה מיוםתו שלו מבלי שתועלה על ידו באותה עת כל טענה נגד המשיבה 2, שיכון ובינוי.

30 מתוך 19

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 15-12-17782 מון נ' אלקון מרכז מחוז (2003) בע"מ ואח'

ה המבקש אישר שהוא שלח הודעה מפורשת בדבר סירובו להשקיע כספו בחברה, הוא גם אישר שהוא אמר שמצויד עדיף שהחברה תלקח לכינוס נכסים מאשר שהוא ישקיע כספים לצורך הצלת החברה, אך לטענתו דברים אלה נאמרו באירועה.

בஹשך הוא ציין שהוא עיריך בזמן אמרת שבילהך של כינוס או פירוק הוא קיבל כבעל מנויות תמורה כלשהיא, אף שלא הביא כל ראייה או טיעון שיכול לבסס סבריה זו, אולי משום העובדה שהוא הוסיף וציין שלהערכתו שיכון ובינוי מミלא לא הייתה אפשרות לחברת להגיע לכינוס נכסים מסוים ההשקעה הנিcritה שהשיקה בחברה עד אותו שלב.

ה המבקש אישר שהוא עיריך שהאים של כינוס נכסים הוא أيام סרק ומכאן עמדתו ש מבחינתו עדיף למכת להליך של כינוס נכסים ובלבד שהוא לא יצטרך להשקיע כל סכום כספי לצורך הצלת החברה.

באשר לסכנת חקלות פירעון, המבקש לא הכחיש את העובדה שהחברה הייתה נתונה בנסיבות תזרימיים ומאזניים אך הוסיף וציין שהמשיבה 2 היא שהביאה את החברה למצב זה על ידי

"הרועבתה" של החברה, שוב פעם מבלי שתהיה בידו כל אסמכתא או ראייה, או ביסוס לטענה קשה זו.

לモותר לציין שלפי המציג הריאיטי שהוצג בפני, טענה זו עומדת בסתיויה מוחלטת למצוות הדברים לפיו המשיבה 2 השקעה סכומי כף ניכרים, מעבר להתחייבותה בהסכם ההלוואה, לצורך השלמת הפרויקט ברמת חובב תוך נטילת סיכון שהוא מחייבתו בו, כך שטייענו של המבקש בלבד הוא טיעון חסר בסיס, חסר היגיון הנוגד את העובדות כפי שהוצעו בפני בית המשפט ואינו אלא בגדר השערה.

העובדת שהמבקש הצהיר שהוא מעידין את האופציה של כניסה נכסים או פירוק החברה על פניה קבלת ההצעה של שיכון ובינוי היא שעומדת בבסיס עמדתו של המבקש לפיה הוא העירץ שיכון ובינוי לא ניתן לחברת לקרים ומכאן שהוא יכול לנצל מצב דברים זה כדי להטיב עם עצמוו.

מדובר בבעל מנויות אחד מני מספר בעלי מנויות, כולם משקיעים מותחכמים מאוד, חלקם בנקאים לשעבר, שהסכימו מרוצה לקבל את עמדת שיכון ובינוי, בחרו מותך רצון שלא להשקיע כספים על מנת למנוע את דילולם (כפי שבחר המבקש עצמו) וזאת מושם הכוונת שההסכם המקורי עם שיכון ובינוי אין את זכותם כמייעוט - כל אלה תומכים בעמדת המשיבות דווקא ולא בעמדת המבקש.

.27 מטעם המשיבות העידו מר צבי אלגט ומר עמית שבג.

30 מותך 20

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 15-12-17782 מן נ' אלקון מרכז מחזור (2003) בע"מ ואח'

מר אלגט הינו אחד מבעלי המניות ושימש בתקופה הרלוונטית להסכם עם שיכון ובינוי כמנכ"ל החברה (בתקופה שהמבקש שימש כדיקטור בחברה), ההסכם נחתם לאחר בדיקת נאותות שנמשכה כמספר עד שנה וחצי. במסגרת תקופה זו הוצגו כל המציגים של החברה וההסכם נכנס לתוקף בחודש אוקטובר 2013.

מר אלגט ציין שבאמצע שנות 2014 הוא נמצא לכון לצין בפני דירקטוריון החברה שהוא טעה בהערכתו הראשונית לאומדן הקמת המפעל כך שהסכום עלה מ-58 מיליון ש"ח לכדי 73 מיליון ש"ח, ובהמשך לכך 98 מיליון ש"ח עקב הרצון להרחיב את הייצור והקיבול בהתאם לחזיות עם הלקוחות.

גם הערכה זו לא עמדה ב מבחן המציאות ועל אף היותו של מר אלגט האיש הממונה על הטכנולוגיה בחברה התברר שאומדן ההקמה עלה לכדי סכום של כ-190 מיליון ש"ח, כמעט פי שלושה מהסכום המקורי אך זאת בהתאם לתוכניות שהשתנו במשך הזמן.

בשלב מסויים בחודש יוני 2015 עמדו בפני החברה מספר מדדים מדאיים שהכניסו את החברה במצב של חוסר וודאות, הן אל מול משכיר הנכס של המפעל המקורי והן בפני המגלה שמשרד

aicot ha-sabiba k-bu sh-hodush dzember 2015 ha-maf'ul yubod ha-chzi koshur uboda bel-bd.

ba-sher le-tunat ha-ayom sh-hoshmea ul-ydi ha-mabkash, har ha-ayid mir alget sh-madobr ba-shutot mochlatot, ha-bal ha-bilim, la-hiya ve-la-nbra cdar ha-zoh, ho-sif v-zeyin sh-sivon v-beiniy smcha ulio ca-iash mi-kzou mi-yomen v-menosa v-netna bo amon mochlat shi-shilim at malact ha-kmata ha-maf'ul sh-mabchinato hoa ha-maf'ul chayim, ca-asher b-mohlek kl otoha tko'ah libankim snetlo ul-uzems at ha-chlek ha-ari b-mimoun la-pi ha-hescom hyya yu'ez ha-nedisy sh-u'eb achor ha-lik ha-fitach v-hatkonon ak ma-otuo regu sh-hachbra na-tkala b-koshi tzu-ri-mi ve-la-icla shelam la-spakha ba-avon sh-oft v-zefeta af sh-hakshiyim rak ilco v-igbaro b-hemsh, hoa la-icla hyya la-pnوت libankim la-kvlat mi-yomen no-sf moshom shel di-yotz co-za hyya bo cdi la-havia at libankim lmash at ha-kovenutim sh-hyyi la-hem shel otom kshiyim.

ha-ed alget ho-sif sh-hyya do-cha mcl v-cel at ha-tunat ha-mabkash la-pi hoa sh-imsh cl bi-di shivon v-beiniy cdi la-hsig at metrotta, sh-hyya kibl la-ora'ra tovot ha-na'a ba-utz ha-ubda snenor ul casao cm-nci'l ha-chbra chrf ha-cishlon ba-hurcat ulot ha-projeket sh-hyya chsh ca-ailo matbavut shivon v-beiniy ao matbavut libankim v-hosif sh-hyya ci'u at ha-tpetrotu mdirkutorion ha-chbra la-ao'r ha-purim ha-gadolim bin ha-omden ha-rashoni libin ha-ulot ha-projeket bo-zmn amot ak ha-ctutu zo na-tkuta ul-ydi dirkutorion ha-chbra moshom sh-hyya ra'a ha-projeket chayim, hoa zeh la-amon ha-dirkutorion.

ha-ed umiyat sh-geb tka'f ba-hrifot at ha-mabkash ba-hinten ha-ubda sh-hyya sh-imsh bi-yir dirkutorion ha-chbra v-bhemsh cdirkutor ha-chbra, ai-sh mi-kzou sh-hyya sh-otf la-hatima ul-hescom ha-micr, hyya

30 matot 21

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ה"פ 15-12-17782 מנו נ' אלקון מרכז מחוז (2003) בע"מ ואח'

chal makbotot ha-mocrim sh-hatziga at ha-nutonim ba-ut sh-hatnahal ha-lik sh-bdiyat na-notot, ul-ken ha-tunatu sh-hyya la-ydu ve-la-hyya modu' le-uliot ha-amitiot sh-hu k-mabkash ha-projeket ha-ubda sh-hyya malacotiyot she-ain ba-achoriya mesh do-oka cmi sh-amanon ul-hatz m-kzou. ha-ed sh-geb ho-sif v-zeyin sh-hatratuotio sh-hu k-mabkash ni-tano rak acheri chotimot ha-hescom v-acheri ha-zgat ha-matzgim v-la-bo-zmn amot, hoa zeh sh-hamli'z b-pni dirkutorion shivon v-beiniy ul-tospat mi-yomen sh-50 milion sh'ch v-bgnin "bor" zo bat-katzib hoa af hyya na-ton b-scanat piforin.

ha-ed ha-bahir ha-bahir hi-teb m-dou' ha-mashiba 2 b-hara la-hskiu 50 milion sh'ch m-cspha sh-leh v-la-pnوت la-kvlat ha-lwah mah-bankim b-ck sh-ailo hitha' nusiyt pnia libankim, to-ek zion ha-ubda shulot ha-projeket sh-hyya amor le-ulot 98 milion sh'ch zmaha l-cdi 165 milion sh'ch, azi b-otuo regu libankim hyyo mu-myidim at kol ha-hlilot la-pi-ru'on mi-yidi, ho-sif v-zeyin sh-dbario ala na-amrim ba-achriyot m-lah ba-hciyu hi-teb at na-hli ha-bnk v-at na-ton ha-hlilot la-projectim ba-hkma.

mdobr b-hlilot v-urboiyot b-sckom sh-ushrot milionim sh-ni-tanu ul-ydi libankim l-zoruk ha-kmata ha-projeket m-bili urboiyot chizoniot (nu-n rikors) ck sh-ams hyya nodu' libankim ul-hsr sh-ushrot milionim sh-sklim la-hshlmat ha-projeket, azi ha-bnk hyya no-kat b-pnulot midiyot la-hbatchot ha-zor scomi ha-hlilot. ha-bnk hyya sagm la-ot ha-zor mat 50 milion sh'ch ul-ydi ha-mashiba 2 libankim la-

היו מוכנים להעניק לחברת כספים נוספים ועל כן נאלצה המשיבה 2 לרورو בערבות על סכום נוסף של 40 מיליון ש"ח לטובת החברה.

באשר לסוגית הערכת השווי, הרי הуд הוסיף וציין שהמשיבה 2 מעריצה את שווי החברה היום בפחות מ-100 מיליון ש"ח ומכאן שההעדר רואה בטענת המבוקש כאילו שיכון ובינוי הרעיבת את החברה לטובתה על חשבונם של בעלי המניות כטענת סורך חסרת כל בסיס, מנוגדת למציאות, סותרת באופן מובהק את המציג שטען על ידי המבוקש ולראיה טעו שבג שוגם לאחר קבלת החלטת באסיפה הכללית המשיבה 2 המשיכה והגדילה את השקעתה בחברה בעוד 30 מיליון ש"ח.

העד הוסיף וציין שטענת הקונספירציה היא טענה הזוויה שהרי מדוע שהמשיבה 2 תבחר להשקיע עוד 100 מיליון ש"ח מכספה בפרויקט אם היא התכוונה להרעיב את החברה. מדוע שהמשיבה 2 תפגע עצמה ובהשקעה כספית ניכרת מצדיה?

מבחינת הדין בדיקטוריוון החברה, הרי כל הנוכחים בישיבה השתכנעו מחד לצורך בהגדלת ההשקעה בעשרות מיליוני שקלים לצורך השלמת הפרויקט ומайдך, אישרו ששווי החברה ללא הנפקה כמו גם שווי המניות היו אפס, על כן אין מקום לקבל הערכת שווי שעה שהחברה מצויה בכספיים תוריים ומאזניים. החברה לא בקשה הערכת שווי ולא חשבה שיש צורך בהערכת

30 מתוך 22

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 15-12-17782 מן נ' אלקון מרכז מחוזר (2003) בע"מ ואח'

שווי הוואיל ובזמן אמת מה שעמד על הפרק זה סגירתה החברה או הזרמת כספים לחברת הוואיל וכל המעורבים הערכו יש שווי אפס, כך גם למניות החברה (כך הערכו הדיקטוריים ובעלי המניות למעט התובע).

העד הוסיף וצין שאף לא אחד מבני המניות לא היה חתום על ערבות לבנקים, אז איך אפשר להעלות על הדעת טיעון שהבנקים איימו על אותם אנשי עסקים מנוסים, מיוםנים ומתוחכמים? (העד צין שניים מהਮוכרים הם בני משפחת רקנאטי והאם המבוקש מעלה על דעתו שדווקא אלה יפחדו שהוא הבנקים ירדפו אחריהם לא שתהא בידי הבנקים כל עילית תביעה נגד בעלי המניות?). מכל מקום, העד הוסיף וצין שאם היה בדברי המבוקש שמצו של אמת מן הסתם היו טורחיהם אותם בעלי מניות להציג ל התביעה המבוקש ולכל הפותחות היו מגיעים לבית המשפט לצורך מסירת עדות בندון, אך המבוקש אף נמנע מזימום של אלה, ככל הנראה משום שהעריך שגורסתם לא תעלה בקנה אחד עם גרטסו במקרה הטוב ואולי גם תסטור גרסה זו.

28. האם הייתה חובה בנסיבות העניין לקבל חוות דעת של מעריך השווי בטרם מתן ההחלטה על ידי הדיקטוריון והאסיפה הכללית, SMBחינותם שווי החברה ושווי מנויותיה הוערך כאמור בהינתן העבודה שנרשמה הערתת "עסק חי" והחברה הייתה על סך חמולות פירעון וקריסה?

בעניין זה רأיתי להפנות שוב פעם לקביעות שקביעתי בדבר העדפת חוות דעתו של רו"ח קלדרון ועל הוא זו של עו"ד ורוייס חרחס ואיוויז דרור אורד לחזור על דרדרים אלה פעמי וsoftmax. עד די

שאצין רוח'ח קלדרון, בנגד לע"ד ורוח'ח חרחס, הוא בעל מומחיות בתחום זה ובנסיבות אלה של חברות המצוות על סף חدمات פירעון,عمדו לפניו כל הנזונים הרלוונטיים, הוא ידע את כל העבודות כגון הקשיים שהיו לחברת פרוע חבות לספקים והעובד שספק אחד אף חסם את שער המפעל מסוים שלא קיבל כספים שהגיעו לו מהחברה. רוח'ח קלדרון ידע שהחברה תתקשה מאוד לעמוד בהתחייבויותיה עד סוף שנת 2015, ידע ידוע היטב על הקשיים מול משכירות הנכס, הקשיים מול המשרד להגנת הסביבה שביקש להגביל את התפקיד של החברה כמעט ב-50% עד סוף שנת 2015, ידע על קיומו הקשיים התורמיים של החברה ומבחןתו מדבר בחברה שגם אם הייתה ממושת את נסעה השוטפים היא לא תהיה מצליחה לעמוד בהחזר חובותיה.

ועל הפרק.

בחינה זו לא נעשתה על ידי ע"ד ורוח'ח חרחס, גם מושום העובדה הבסיסית מאוד שלא היו בידי ע"ד חרחס הנזונים, המטמכים והעובדות הרלוונטיות והוא ניזון באופן בלעדיו מדבריו של המבקש שלא היו מלאים, שיקפו עמדת המבקש עצמו, התבבסו על תפיסת המבקש לפיה יש לו יכולת לנצל את מצוקת שכון ובינוי שהשקיעה عشرות מיליונים במיזום והיא תעדיף להמשיך ולהشكיע במיזום כדי למנוע אובדן כולל של המיזום, הגם ש מבחינה כלכלית וחכובנית החברה מצויה בקשיים עצומים שהיו מבאים לחدمات פירעון בסיבות רגילות.

מotto 30 23

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 15-12-17782 מנו נ' אלקון מרכז מחזור (2003) בע"מ ואח'

סיכום של דברים, לא הוכחה טענת המבקש שהיא זו המשיבה 2 שהפעילה לחץ על רואה החשבון לרשות הערת עסק כי בדוחותיה של החברה. כמו כן לא הוכח כלל ועיקר האמור בחוות דעתו של המומחה חרחס לפיה לחברת היה ערך כלשהו חרף חוסר יכולתה לעמוד בהתחייבויותיה הכספיות, וכפי שהבהירתי לעיל הרי שראיתי לעדיף את בדיקת רוח'ח קלדרון ואת חוות דעתו על פני זו של ע"ד ורוח'ח חרחס, שכן כאמור חוות דעתו של רוח'ח קלדרון התבבסה על נתוני כספיים מלאים ועל מידע מלא שהיה פרוש בפנוי, הכל כפי שפרטתי בהרחבה בפרק הרלוונטי. נכון האמור הרי שבנסיבות הייחודיות של מקרה זה מקבל אני את האמור בחוות דעת רוח'ח קלדרון ומכאן שלא היה כל טעם בהערכת שווי החברה טרם ויתרו בעלי המניות על זכויותיהם.

abhängig כי אין בקביעתי זו כדי להשליק על הסוגיה והיא האם ראוי, בנסיבות רגילות, לקבל הערכת שווי של חברה שמצויה בנסיבות כלכליים וักษים כלכליים וקיימים תורמיים בפרט, אם לאו. סוגיה זו ראוייה שתבחן בכל מקרה ומקורה לפי נסיבותיו הייחודיות.

29. מקובלים עלי דבריו של העד שבגבי טענות המבקש אודות אותו "איום" על בעלי המניות האחרים, שהנים כאמור בעלי מניות מתוחכמים ומנוסים, איום אשר הוביל את אותם בעלי מניות לוטר על זכויותיהם בחברה.

ה המבקש כאמור אישר בחקירה הנגדית שיתר בעלי המניות הם אנשי עסקים מנוסים ומתוחכמים. כפי שפרטתי לעיל, שללתי מכל וכל את טענת המבקש בדבר אותו איום על בעלי

המניות, איום שכזה כאמור לא הוכיח כלל ועיקר ומעבר לכך שה המבקש כלל לא טרח לזמן אף לא אחד מבעלי המניות לממן עדות שתתמוך בגרסתו. שעה שדוחתי את טענתה ה"איום" על בעלי המניות סבור אני שיש לתת משקל דוווקא להצבעתם של אותם בעלי מנויות מותחכמים بعد מהלך שכgado טוען המבקש, אותם בעלי מנויות פרטיים בחרו, במודע וברצון חופשי, שלא להשקייע סכומים נוספים בחברה. יפים לעניין זה דבר כב' השופטת ר' רונן בת'ץ (מחוזי ת"א) 11-10-7477 גולדשטיין נ' פיננס החזקות בע"מ, פסקה 178 (24.2.2016) אליו מפנה המשיבה 1 בסיכוןיה :

"זאת ועוד, אני סבורה כי יש לתת משנה תוקף גם להסכמה של משקיע גדול ומוחכם שאינו משקיע מוסדי. ביחס למשקיע כזה, לא נדרשות הנחות הנובעות ממהות תפקידו ומהאחריות הרבה המוטלת עליו לנוהל כספים של אחרים (וכזו המצב ביחס למשקיעים המוסדיים). ביחס למשקיע מוחכם פרטיז, ההנחה לפיה הוא הפעיל את שיקול-הדעת שלו בצורה המיטבית נובעת מהעובדת שהוא נדרש לקבל החלטה ביחס לרוכש שלו עצמו, אותו

30 מותך 24

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"ב 15-12-17782 מנו נ' אלקון מרכז מחוז (2003) בע"מ ואח'

הוא מנהל לטובתו שלו - וחזקת עלייו לבן כי הוא יעשה ממש למסם את המחיר אותו הוא יוכל לקבל עבור מנויותו במידה מרבית האפשרית במסגרת המשא-ומתן עם הצד השני לעסקה".

הלכה פסוכה היא שטענת בעל דין בדבר קיומם מזימה או קשר מזימתי או תוכנית מרמה שנקט צד אחד כדי לפגוע בצד אחר, עליה להיות מוכחת ברף גבוהה יותר ממazon הסתברויות בהינתן העובדה שמדובר בהאשמות חמורות. ראו למשל דבריו של כב' השופט י' עמיהט בע"א 3546/10 מישאלי נ' קלין, פסקה 14 (18.4.2012) :

"הגם שהנטול הוא שלamazon הסתברויות, במקובל במשפט האזרחי, הרי שכמות הראיות ורף הראיות הנדרש לגבי טענה מעין-פלילית נושא זיווג ותרמית הוא גבוה יותר. קיימת זיקה בין חומרת הטענה לעוצמת ההוכחה הנדרשת להוכחת הטענה, וקיימים בו מועלית טענת תרמית זיווג, על בית המשפט לבחון את הראיות בזהירות ובקפידות".

בנציינו, וכפי שעולה מסקירת הטענות והראיות שהוצעו על ידי הצדדים, עולה באופן ברור וחד שטעמי כי המבקש לא עמד, כהוא זה, בנטול הראיתי המוטל עליו להוכיח טענותיו בדבר מזימה או תוכנית מרמה ומילא אף לא עמד בנטול הראיתי של amazon הסתברויות.

ה המבקש כאמור לא זימן כל עד מטעמו להוכיח ולא אחת משלל טענותיו המגוונות וכשל באופן

מוחלט בהוכחת טענות אלה בדבר קיום קשר או מזימה או כוונה מלבית הילה או רצון של שיכון ובינוי לעסק את יתר בעלי המניות.

ادرבא, המבקש הסתמכך על הعلاות השערת, הנחות וספקולציות ללא הנחת כל תשתיית עובדתית, ראייתית שתומכת בטענות אלה, נמנע מזימון עדים שיכל לטעמך בגרסתו ללא מתן כל הסבר מדוע נמנע מלמן עדים אלה, ביקש להסתמכך על חוות דעת מומחה שאינו מומחה לסייע אובייצ'יות של חדלות פירעון, מומחה שכפי שציינתי לעיל לא עמד בפניו כל החומר הנדרש לצורך הגשת חוות דעת, מומחה שנדרר את הכלים לצורך הגשת חוות דעת מבוססת ומוסתת על הנسبות הרלוונטיות להתקפות בחברה, הכל כפי שציינתי לעיל.

.31 גם השינוי בהגשת הבקשה לבית המשפט, כ-4 חודשים לאחר אישור האסיפה הכללית, כאשר במהלך 30 ימים אלה המשיכה המשיבה 2 להשקיע כספים לצורך השלמת הפרויקט ברמת חובב, אין עמד לזכות המבקש.

30 מתוך 25

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 15-12-17782 מנו נ' אלקון מרכז מחוזר (2003) בע"מ ואח'

.32 זאת ועוד, המבקש הודה שבמהלך הדיון והדברים ביןו לבין המשיבות, הוא הצהיר שהוא מעידף את האפשרות של פירוק החברה וכניסתה להליך של כניסה נכסים על פני קבלת הצעת המשיבות, אין ספק שהבעת عمده זו יש ביסוס לטענת המשיבות שלגדי עני המבקש לא عمده טובת החברה אלא יכולתו לנצל את מצוקות המשיבות לצורך עשיית רוח עצמו.

יודע וידגש כי במסגרת האסיפה הכללית, שזימונה נדחה על פי דרישת המבקש, עלתה להצעעה הצעה של הצורך בהזרמת כספים להצלת החברה מפני הקשיים הכספיים בפניהם ניצבה ובעתים נרשמה הערתת "עסק חי", והחברה הייתה עלולה להיכנס להליך של חדלות פירעון ולהמשיך לכינוס נכסים - בעלי המניות בחרו מדעת שלא להזמין כספים לחברה ועל כן נאלצה המשיבה 2 לפעול בנדון באמצעותה שלך לקבלת העתירה בנسبות אלה אינה לטובת החברה והיא עלולה להביא למצב של חדלות פירעון.

.33 נותרתי אפוא עם הטענה של המבקש שעד לסיום תקופת האופציה תידרש הסכמת בעלי המניות לדילול החזוקותיהם. לטענת המבקש לא ניתן היה להתנות על הסכם זה, לא לשנותו ולבטיח לא לפעול ב涅גocial אליו.

המשיבות סברו מайдך שסעיף זה להסכם נוסח תחת הנהנה שהחברה נמצאת במהלך עסקים רגיל אך בטח שלא nodע למניע מבעלי מניות של החברה לגייס הון מבעלי המניות במצב שבו תימצא החברה בסכנה של חדלות פירעון.

זו המחלוקת האחורה בין הצדדים כאמור כאשר לפי טענת המשיבות אם תתקבל עמדת המבקש, הרי מדובר בעמידה דזוקנית וחסרת תום לב על זכות המבקש לפוי נסח החסכם, חרף השוואת שווייה זו עלילם לאירועים מסוימים ורוווחה התרלה להאשיה ולטלטל אותה רשותה.

עמדת זו משמעותה שגם אם רוב מוחלט של בעלי המניות של החברה יסביר שיש הכרח לגיבוס מיידיבעלי המניות לצורך הצלת עסקיה, עדין תהיה נתונה זכות וטו בידי בעל מניות מיעוט שלטעמו אין לסתות מהוראות החסכים אף אם הדבר יביא לחסול עסקיה של החברה, ופרשנות כזו אין לקבל ביחיד שעה שהיא נטענת על ידי מי שהוכח שהוא פועל בחוסר תום ובמתוך כוונה לנצל את מזכות החברה כדי להיטיב את מצבו שלו.

הלכה היא כי חובה על בעל מניות לנוהג בהגינות, בתום לב ולטובת החברה, ויפים לעניין זה דבריו של כב' השופט י' דנציגר בעי"א 6041/15 **האמה בע"מ נ' מולר**, פסקאות 26-27 (ההדגשות שלי, ח.כ.):

''הגנה מפני דילול בשיעור אחיזותיו של בעל מניות, המוגנת
בתקנון החברה או בחוצה בין בעלי מניות שהחברה היא צד לו,''

30 מתוך 26

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 15-12-17782 מ"נ אלקוון מרכז מחוז (2003) בע"מ ואח'

מחrigga את בעל המניות הנהנה ממנה מיתר בעלי המניות בחברה. היא מכפיפה את אופן הקצאת המניות בחברה נגד השקעת הון בחברה בהתאם למנגנון הקבוע בה ומבטיחה לבעל המניות הנהנה מהגנה מפני דילול שאחיזותיו בחברה לא תחוללה [...] כפועל יוצא, הגנה זו משפיעה על יכולות תמרון הון המניות של אותה חברה וחלוקתו ובמקרים מסוימים היא אף עלולה להוות ''אמצעי סחיטה'' בידי בעל המניות הנהנה מפני דילול ביחסיו מול החברה [ראו: חביב-סגל, עמודים 227-228]. **זכות זו ניתנת** בעל מניות היא תוצאה של מפגש רצונות בין בעל מניות אחרים, ובינו לבין החברה, בהתאם לאופן שבו היא עוגנה.

אולם גם כוחה של זכות זו מוגבל. היא אינה יכולה לחזור תחת טובת החברה ותכליות דיני החברות. גם בכל הנוגע להגנה מפני דילול שייעור אחיזות, על בעלי המניות לפעול בהתאם לסתנدرט התנהגות הקבוע בסעיפים 192 ו-193 לחוק החברות: על כל בעלי המניות לפעול בתום לב כלפי החברה; ועל בעלי השליטה וכן על בעלי כוח ההכרעה לפעול בהגינות כלפי החברה. מהוראות סעיפים 192 ו-193 לחוק החברות נלמד 'שמכלול בעלי המניות כפופים לחובות הדדיות, כלפי החברה וכפוי בעלי המניות الآخרים, בדרגות שונות, בהתאם למידת כוחם להשפייע על קבלת החלטות בחברה...' [ראו: חביב-סגל, עמוד 637]. לצד הכוח לנלוות אחריות - האחריות כלפי החברה. ככל שגדל כוחו של בעל המניות להשפייע על גורלה של החברה - כך גדלה אחריותו להשתמש בכוח זה למען

קידום טובתה של החברה [...] חובת ההגינות שבסעיף 193(א)(2) לחוק החברות יכולה לחול גם על בעל מניות מייעוט המשרין לעצמו זכות וטו בקרה כזו או אחרת, העשיי בנסיבות אותן עניין להיתפס כ'בעל הכרעה', ומשכך להיות כפוף לחובת ההגינות [ראו: חביב-סגל, עמודים 208, 213; גروس, עמוד 324; בטן, ברק ב, עמודים 695-692]."

ובהמשך, בפסקה 37 לאותו פסק דין, קובע כי השופט י' דניציגר כיitz יש לפרש תניה בהסכם, המהווה הגנה מפני דילול שיעור אחיזות בעלי מניות, באופן שמקיף את כוונת הצדדים וכן עליה בקנה אחד עם טובת החברה [ההדגשות שלי, ח.ב.]:

מתוך 30 27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 15-12-17782 מנו נ' אלקוון מרכז מחוזר (2003) בע"מ ואח'

"גם אם נניח שהסבירא של סעיף 4.3 להסכם המיסדים עולה כדי הגנה מפני דילול שיעור אחיזותה של מולר בחברת מוליטון, הרוי שיש בתחום בזמן את התקפה של הגנה זו. אני סבור כי פרשנות לפיה ניתנה למולר הגנה נגד דילול שאינה מוגבלת בזמן אינה סבירה ואני משקפת את כוונת הצדדים ערבת כריתה הסכם המיסדים. פרשנות לפיה מולר קיבלה הגנה תמידית מפני דילול אף אינה עולה בקנה אחד עם טובת החברה, שאוთה על בעלי המניות לראות נגד עיניהם בפעולותיהם."

וראו גם דבריו של כי השופט אי' רובינשטיין (כתווארו אז) בע"א 9636/06 בוגנר נ' SofaWare Technologies Ltd, פסקאות ל'ז ו-מ"ג (18.11.2009) :

"נקודת המוצא בדיני חברות היא, במידע, שuctorוניותו של שלטון הרוב ישומים גם בניהול עניינה של חברה [...][Dרישת הסכמה מה אחד של כל חברי החברה עלולה להביא לKİיפאון בניהול עסקיה של החברה, שכן היא עלולה לבולם אף שינוי מוצע נחוץ לקידום עניינה ולהמשך פעילותה. חברה מטבעה נרכשת להליך קבלת החלטות על בסיס יומיומי וgemäßיש, אשר מאפשר דינמיות ושגשוג [...]

МОבן, עם זאת, כי בפועל של בעלי המניות להפעיל את הזכות הוטו (בין אם בדרך של אשרות החלטות הדירקטוריון באסיפה הכללית, ובין אם בדרך של אישור חיצוני להחלטות שקיבלה החברה באמצעות הארגונים המוסמכים),חולות עליהם חובה בעלי המניות הדרושים רכשיהם 193 ו-192 לחתום החדרות"

לסיום מחלוקת זו מוצא אני לקבוע שטענת המבקש שהמשיבה 2, שיכון ובניו, בקשה לנצל את כוחה תוך קיפוח יתר בעלי המניות היא טענה שלא הוכחה לא מניה ולא מקטינה.

טעוני המבקש היו שורדים לאורך ולרווח ביחס חוסר תום לב, פעילות לא חוקית, פעילות לא מוסרית, טעת עוסק וכיווב טענות שכאמור המבקש כשל כישלון מוחלט בהוכחתן.

ה המבקש לא נתן את דעתו ואף לא הביע כל נוכנות לתת את דעתו למצב דברים לפיו במצב נתון של קשיים לעמוד בהתחייבויות כספיות, לאחר שנרשמה הערתת "עסק חי", עמדה החברה בפני צומת שבה יכולה לבחור באחד משני הנתיבים - האחד, ללכת להליך של כניסה נכסים בהיעדר

30 מותך 28

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 15-12-17782 מנו נ' אלקון מרכז מחזור (2003) בע"מ ואח'

משמעותו חיצוני, והשני, לגיס כספים מבני המניות כדי לפתור את הבעיות התזרימיות המידיות שבלנדין אין לחברה יכולת להמשיך ולהתקיים.

זו המציאותות שעמדוה בפני בית המשפט בראשות של ממש מפי העדים, המסמכים וחווות הדעת שהוגשה.

ה המבקש עתר לבית המשפט לקבע שהחברה ראי שהחברה תבחר דוקא בנתיב השני של כניסה להליך של חדלות פירעון, מושם שה המבקש עומד על זכותו הדזוקנית שלנדין גיס משקיע זר יש צורך בקבלת הסכמת כל בעלי המניות, גם במחair של פגיעה בחברה ובהמשך קיומה - אין בדי לקבל פרשנות זו שכל כולה מכוונת לטובת בעל מניות שהערכתו אין כדאות להשקעה לשחאה לחברה עצמה מושם שניהולה של החברה נתון בידי צד ג'.

בנסיבות אלה אני>Dוחה את הטענה של המבקש שהוא מקום לשנות את הוראות התקנון בטרם קבלת ההחלטה. יש לזכור שה המבקש עומד על זכותו לדחות את כניסה האסיפה הכללית מושם טעמים פרוצדוראים, עתירתו זו התקבלה על ידי החברה והאסיפה נדחתה לפי בקשתו אך גם דחיה זו לא הייתה בה די לטעמו כאשר הוא סירב לקבל כל עמדה לפיה מצבה הקשה של החברה חייב גיס מיידי של כספים לצורך חילוץ המיזמים של הקמת הפרויקט.

לבסוף אציג שטענת המבקש שיתר בעלי המניות קיבלו תמורה למניותיהם היא טענה שראי היה שלא תועלה על ידי המבקש. טענה זו לא הוכחה כלל ועיקר על ידי המבקש, הוא כאמור אף יותר מדעת ומרצון על זימנו מי מאותם בעלי מניות לטעינה בטיענו זה ולא תמק את הטיעון בכל ראייה, מסמך או עדות.

ה המבקש טוען שהעובדת שבacus הוויטור צוין שהחברה מתחייבת לא להגיש תביעה נגד מי בעלי המניות היא בגדוד תמורה אסורה, בשעה שגם מר אלגת וגם מר שבג העידו בפני שהטעויות בהערכת השווי היו טעויות שנעו בשל הרחבת המפעל, הגדלת התפקוקה, התחרות עם מתחרה ברמות גבוהות. הדרישות של המשרד להגנת הסביבה. הקשיים מול המשכיר של הנכס.

התישנות הצמוד הראשמי שננקה וכיובי, ומתקשה אני לראות בכל אלה נזקים שגרמו הדירקטוריים לחברת שיכון ובינוי.

גם את הטענות כלפי מר אלגט יש לדוחות מהטעמים שמניתי לעיל. מר אלגט הציע את התפטרותו בפני דירקטוריון החברה אך הצעה זו נדחתה. לא הוכח בפנוי שהמשך העסקת מר אלגט כמנכ"ל החברה היו בגדר תמורה עודפת שניתנה לו תמורת יותר על מנתותיו שהרי הוא כיהן כמנכ"ל שנים רבות לפניו העסקה, והמשיך לכחן בתפקיד זה גם לאחר חתימת החסכם, לפני העדכון של העליות וגם לאחר העדכנים השוטפים של העליות, והיה ביכולת החברה

30 מותוק 29

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"ב 15-12-17782 מונ' אלקוון מרכז מחוזר (2003) בע"מ ואות'

לקבל את התפטרותו עד בטרם תפח סכום ההשקעה לכדי סכום עתק של כ-165 מיליון ש"ח או יותר וגם לאחר התפתחויות אלה.

מר אלגט הוסיף וציין שהוא הגורם העיקרי בעל הידע הטכנולוגי שראה במיזם מפעל חיים, כך גם אישר מר שגב ועל כן אין בידי לקבל את טענת המבקש שמדובר בתמורה עודפת באמצעות הסכם העסקה.

סוף דבר

36. אשר על כן, מצאתי לדוחות את המרצף הפתיחה.

אני מחייב את המבקש לשלם שכ"ט עו"ד וחוצאות משפט לכל אחד מהמשבות בסכום של 30,000 ש"ח.

ניתן היום, י"ב סיון תשע"ז, 06 יוני 2017, בהעדר הצדדים.

חאלד כבוב, שופט

30 מתיוך 30